

عنوان مقاله:

چین و نظم های بین الملل

محل انتشار:

فصلنامه سیاست جهانی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محسن شریعتی نیا - استادیار روابط بین الملل دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی

حیدرعلی مسعودی - استادیار دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

تغییر سیستمی مهمترین روند شکل دهنده به تحولات سیاست بین الملل است. چین در کانون این روند قرار دارد. یکی از کلیدی ترین متغیرهای نقش آفرین در روند تغییر سیستمی و سمت و سوی گذار در نظم بین المللی، نگرش و رفتار راهبردی قدرت های در حال ظهور است. نویسندگان در این مقاله کوشش کرده اند که نگرش چین به سه نظم هژمونیک، نهادینه و موازنه قدرت را تبیین نمایند. پرسش اصلی پیش روی این مقاله این است که مولفه های کلیدی شکل دهنده به نگرش و رفتار راهبردی چین در قبال نظم های بین المللی کدامند؟ فرضیه مقاله این است که مخالفت با نظم هژمونیک، نقش آفرینی رو به گسترش در نظم مبتنی بر موازنه قدرت، تجدیدنظرطلبی اصلاح گرایانه در قبال نظم نهادینه و نهادسازی موازی، مولفه های شکل دهنده به نگرش و رفتار راهبردی چین در قبال نظم های بین المللی را تشکیل می دهند. یافته های مقاله نشان می دهد که رفتار راهبردی چین در سیاست بین الملل بسیار پیچیده تر از کلیشه های رایج همچون «چالشگر» یا «تجدیدنظرطلب» است. این کشور در نظم هژمونیک در موقعیت چالشگر، در نظم موازنه قدرت به مثابه جستجوگر امنیت و در نظم نهادینه به عنوان بازیگر نظم ساز رفتار کرده است.

کلمات کلیدی:

روابط بین الملل، چین، نظم بین المللی، سیاست خارجی، تغییر سیستمیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1998501>

